

ция трѣбовало да прѣпятствува на императора и другитѣ държави да се затвърдят на брѣговетѣ на Балтийско море; 3) по лесно било да се води настѣпателна война въ Германия, отколкото отбранителна въ Швеция; 4) настѣпателната война въ Германия не прѣпятствувала за отбраната на Швеция, която имала силна флота и народно опълчение; 5) настѣпателната война на императора против Швеция и, слѣдователно, отбранителната война на Швеция против императора били невѣроятни, и най-послѣ 6) въ настѣпателната война на Швеция въ Германия всичко зависило отъ първоначалния успѣхъ и за това трѣбовало само достатъчно да се обезпечи послѣдния; а съ чакане въ Швеция можало всичко да се загуби.

Държавнитѣ чинове, сподѣляйки съ народа неограниченото довѣрие къмъ Густавъ-Адолфа, единодушно се съгласили съ мнѣнието му. Тогава Густавъ-Адолфъ се обезпечилъ отъ страна на съседнитѣ държави съ договори, нарѣдилъ вътрѣшнитѣ работи, пригответилъ значителни парични сумми и всѣкакви други запаси, усилилъ флотата си, направилъ много транспортни кораби, най-послѣ съставилъ, за десантъ въ Германия единъ 15-хиляденъ отрядъ отбрани войски отъ 12,500 души пѣхота (92 роти) и 2000 души конница (16 роти), при надлѣжаще число полски топове. За усиление и постепенно попълнение на този отрядъ, слѣдъ десанта му, били взети дѣятелни мѣрки: въ Лифляндия и Пруссия, частъ отъ които била вече заета отъ единъ 10-хиляденъ отрядъ шведски войски подъ началството на Оксеншерна, а сѣщо въ Англия, Нидерландия и въ самата Германия щели били да се събиратъ войски. Въ Щралзундъ се намирали вече 6000 шведски войски (които въ това време завладѣли ос-

тровъ Рюгенъ). Вънъ отъ това Густавъ-Адолфъ се надявалъ, съ пристиганието си въ Германия, да бжде усиленъ съ войскитѣ на протестантскитѣ владѣтели въ нея. Най-послѣ войскитѣ отъ бившитѣ отряди на Мансфелда и брауншвейгския принцъ и отъ распуснатитѣ армии на датския и полския крале очаквали само пристиганието на Густавъ-Адолфа, за да застанатъ подъ знамената му. Чрѣзъ всичкитѣзи срдѣства Густавъ-Адолфъ се надявалъ, наскоро слѣдъ пристиганието си въ Германия, значително да усили 15-хилядния си отрядъ и да състави отъ него една доста силна армия.

За прѣкарвание на десантния отрядъ били опрѣдѣлени 200 транспортни кораби, подъ прикритието на една флота отъ 30 голѣми и малки военни кораби, а мѣсто за десантъ били избрани островитѣ, образуеми отъ устията на Одеръ. Каго ги заеме, като се затвърди на тѣхъ, като достави съ това на флотата си надѣжно убѣжище и като обезпечи съобщенията на армията си по море съ Швеция, Густавъ-Адолфъ прѣдполагалъ да заеме всичкитѣ най-близки крѣпости и градове по двѣтѣ страни на долний Одеръ, а прѣимущественно Щетинъ — главенъ градъ на Померания и единственъ пунктъ въ тѣзи страна, незаеетъ отъ императорскитѣ войски, да се затвърди по този начинъ на долний Одеръ и да има въ Щетинъ главното си стоварищно мѣсто и твърдъ упоренъ пунктъ за свободни дѣйствия било нагорѣ по Одеръ, било на дѣсната, или пъкъ на лѣвата страна на тѣзи рѣка.

Такъвъ билъ прѣвѣснодно съображения планъ за първоначалнитѣ военни дѣйствия въ Германия, съставенъ отъ Густавъ-Адолфа.